

rézati je oba robóva razpoke navpično po dolžini z ostrim nožem in ju zamazati z drevesnim voskom.

Mrzli drevesni vosek se napravi iz 1 funta čiste smrekove ali mecesnove smôle, katera se raztopi na žrjavici. Ko se vse nekoliko ohladi, prilije se jej 5 lotov čistega špirita, in vse naj se vedno meša, in potem je pridjati 3 lote trpentina. Vse, dobro premešano, naj se hrani v kositernih pušicah, kjer se tekoče ohrani dolgo časa. Mazati se mora s čopičem (pinzeljnom). Ako bi se maža zgostila, naj se jej prilije špirita. Tako napravljena rabi tudi pri cepljenji in požlahnevanji sadnih drevés.

Po Virtemberškem, Belgiji in Avstriji je bilo mnogo drevja, katero je leta 1829/30. od mraza jako razpokalo, a ravnali so ž njim ljudjé, kakor smo povedali zgoraj, in še dandanes rodé obilo sadú. Nasprotno pa je na tisó če drevja, s katerim se po óni zimi ni takó skrbno ravnalo, začenjalo hirati in gnjiti, prijel ga se je rák in prisad, da je prišlo v nič.

(Konec prihodnjič.)

O kupciji sè semení.

Spisal Fr. Povše.

(Konec.)

Ko bi tedaj mógli naši gospodarji iz vrtov kmetijskih družeb in gospodarskih učilnic dobiti po nizkih cenah dobra semena, veliko bi bilo s tem pomagano kmetovalcem, veliko bi to pripomoglo k povzdigi kmetijstva sploh. Živ dokaz o tem mi je nakupovanje in razdelitev žlahne goveje živine po deželi. Dokler ni naša velezaslužna kmetijska družba imela sredstev za to svrhu, malo je prišlo žlahne plemenske živine v našo deželo, izvzemši grajščine, katerih pa ne moremo še smatrati za vse, ker ogromna večina v naši domovini je malih ali srednjih kmetovalcev. Sedaj pa vidimo uže pogostoma po hlevih kranjskih kmetov lepe plemenske živine. Kar pa velja za povzdigo govedoreje, to veljá tudi za povzdigo poljedelstva, vrtnarstva itd.

Pa še z družega ozira bi bilo treba oskrbovati naše domače gospodarje z domačim semenom. Od vseh strani se, žalibog, sliši, kako pogostoma se morajo deteljišča preoravati, ker je silna predenica skoro vso deteljo prepregla in uničila. Tako sem te dni čital, da je občni zbor štajarske kmetijske družbe sklenil, po oblastnijah delati na to, da se vsakemu gospodarju postavno zapové, od predenice napadeno deteljo nemudoma preorati. A kaj bo to pomagalo! Oskrbite gospodarje sè zanesljivim predenice prostim semenom, in bolje jim bo pomagano. Posamezen gospodar nima zmerom prilike poiskati si primerne prostora za deteljišče, iz katerega bi si mogel oskrbeti semena. Deželne kmetijske družbe pa bi lahko pogodile se s kakim posestnikom v hribih, kjer morda še ne poznajo detelje nemške, torej da tudi še ni ondot predenica vdomačena. Ko bi na kako novíše v takih krajih vsejalo se čisto, preiskovano seme (družbe lahko preiskovanje semena na semenskih preiskovalnih zavodih plačajo, posamesni gospodar pa ne), pridelalo bi se mnogo zdravega blagá in s tem pomoglo gospodarjem, kateri ne vedó, kje bi si mogli pomagati. To je gotovo, da predenica je tako silno se razširila po naših pokrajinah, da bodo merodajni krogi morali računati ž njo, kakor trtorejci s filoksero, ker detelja je za živinorejca skoro to, kar za vinske kraje trta.

Zato naj domoljubni prijatelji kmetijstva delujejo v kmetijskih družbah na to, da se za uredbo umnih

in obširnih semeníšč za izrejevanje raznega poljskega in vrtnega semena pri kmetijskem ministerstvu za prihodnje leto izprosi zdatna denarna podpora, in iz te naj kmetijske družbe uredé semeníšča, iz katerih jim bo mogoče našim gospodarjem dobro blago po gotovo 5krat nižji ceni prodajati, kakor ga sedaj morajo kupovati in pogostoma še plevelno ali celó nekaljivo seme dobivajo.

Pomagajmo si sami, in prav mi kmetovalci bi morali vendar enkrat prepričati se, da le v združbi je moč. Zato pa tudi vsem umnišim in bolj premožnim kmetovalcem svetujem, da vstopijo v velikanski množini v kmetijske družbe, ker, če nas bo več tisoč skupaj, bodo dohodki zdatni, vodstvo društva bo imelo sredstev, s katerimi bo lahko izvršilo mnogo, obénemu kmetijskemu blagru v korist. Posamesnik lahko strpi 2 gold., v obilni množini pa iz teh 2 gold. naraste več tisoč. Poglejmo le res občudovanja vredno število družbe sv. Mohora; zakaj bi se mi kmetovalci, kateri se imamo boriti s tolikimi težavami, ne zedinili, da si pomoremo na boljše?

Torej kmetijske družbe, ne pozabite na izdatno pospešitev odgoje semen in izprosite si izdatne podpore za to, ne da bi jo razcepili na male kosce, z vsó svoto uredite semeníšča; vi pa, kmetovalci, podpirajte z vstopom delovanje kmetijskih družeb, katere le še prepíčlo število udov štejejo.

Gospodarske novice.

* *Darila za hrošče in ogrce.* C. kr. vlada v Brnu na Moravskem je po dogovoru z ondašnjim deželnim odborom ustanovila, da naj za letošnje leto županstva iz občinske blagajnice plačujejo za hektoliter (2 merika in 10 maslicev) vlovljenih spomladanskih hroščev (kebrov) po 2 gold., za hektoliter ogercev (črvov) pa 10 gold. Deželni odbor jim iz deželnega zaklada povrne polovico tega zneska. Ob enem se je ukazalo, da se županstvom izročeni hrošči in ogrci morajo pomoriti in umorjeni mrčes se sme potem lastnikom vrniti, ako to želijo, ker je dober gnoj.

* *Ribško društvo avstrijsko* se je 16. dne svečana t. l. ustanovilo na Dunaji. Predsednik mu je grof Ernest Hoyos-Sprinzenstein; dosedaj šteje društvo 80 udov. Kdor želí temu društvu pristopiti, naj se pisмено oglasi v pisarnici njegovi na Dunaji (Wipplingerstrasse Nr. 18), kjer se tudi društvena pravila dobijo. Prvo njegovo delo bodi, da dobimo dobro ribško postavo.

* *Razstava perutnine in psov* bode letos na Dunaji od 28. marca do 4. aprila. V to razstavo se sprejemajo iz vseh dežel: kokoši, golobi, gosi, race, purmani in vsaka druga perutnina, tedaj tudi tice pevalice ali sicer lepi tiči. Tudi zaklana pitana perutnina se bode sprejemala. — Psi pa se ob imenovanih dnevih sprejemajo v razstavo zjutraj ob 8. uri, pa se morajo zvečer ob 7. uri zopet domu jemati.

* *Goveja kuga* razsaja še v Dalmaciji v 2 okrajih, — v Bosni in Hercegovini pa v 6 okrajih, skupaj na 37 krajih. V Bihačkem okraju jo imajo v Mutniku in Tržacu, tedaj blizo vojaške granice, zato so prepovedani sejmi v bližnjih krajih, kjer kuga še razsaja.

* *Trtne uši — phylloxere — ni več!* Tako pišejo časniki, ki poročajo, da je ta strašna uš povsod v Evropi ob hudi zimi pozebla in da je uničena z celim svojim zarodom. Da le ni prenašla ta dobra novica.